

Sectorplan 71 Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

I Afbakening

Een elektrisch of elektronisch apparaat is een apparaat dat valt onder het Besluit beheer elektrische en elektronische apparatuur. Het gaat hierbij in feite om alle apparaten waar een stekker aan zit of die op batterijen werken. Hierbij worden niet alleen consumentenapparaten zoals wasmachines, koelkasten en stofzuigers bedoeld, maar ook professioneel gebruikte apparaten zoals medische apparatuur.

Alleen voor elektrische en elektronische apparatuur die valt onder het Besluit en die afgedankt en in de afvalfase is, is dit sectorplan van toepassing. Gasontladingslampen zijn uitgezonderd van dit sectorplan.

De handreiking '[Reikwijdte regelgeving elektr\(on\)ische apparatuur](#)' van VROM biedt handvatten voor de afbakening van het Besluit beheer elektrische en elektronische apparatuur en Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur en daarmee voor de afbakening van dit sectorplan.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen

zie...

Apparatuur, aangewend in samenhang met de bescherming van wezenlijke belangen in verband met de veiligheid van de lidstaten, wapens, munitie en oorlogsmateriaal, met uitzondering van producten die niet voor specifieke militaire doeleinden zijn bestemd, alsmede batterijen en accu's die in deze apparatuur wordt gebruikt	Beleidskader
Apparatuur bestemd om de ruimte ingestuurd te worden alsmede batterijen en accu's die in deze apparatuur wordt gebruikt	Beleidskader
(Grof) huishoudelijk restafval anders dan elektrische en elektronische apparatuur	Sectorplan 1: Huishoudelijk restafval (inclusief grof)
Restafval van handel, diensten en overheden anders dan elektrische en elektronische apparatuur	Sectorplan 2: Restafval van bedrijven
Batterijen, inclusief batterijen die los in apparaten zitten en de verwijderbaar (vervangbaar) zijn	Sectorplan 13: Batterijen en accu's
Accu's	Sectorplan 13: Batterijen en accu's
PCB-houdende apparatuur	Sectorplan 64: PCB-houdende afvalstoffen
Gasontladingslampen en fluorescentiepoeder	Sectorplan 66: Gasontladingslampen en fluorescentiepoeder

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur is hergebruik van onderdelen of materiaalhergebruik. Voor bij demontage vrijkomende delen, materialen, stoffen of onderdelen die niet als onderdeel of materiaal kunnen worden hergebruikt is de minimumstandaard verbranden als vorm van nuttige toepassing. Voor fracties die niet nuttig toegepast kunnen worden, is de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering. Deze fracties mogen worden gestort indien verbranden als vorm van verwijdering niet mogelijk is.

Bij de verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur gelden volgens de Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur, de specifieke verwerkingseisen in bijlage II van Richtlijn (EG) 2002/96. Bij de invulling van bijlage II van de richtlijn kan de Leidraad bij bijlage II en artikel 6.1 van de Richtlijn (EG) 2002/96 worden gehanteerd. Voor fracties die vrijkomen bij de

verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur geldt, voor zover van toepassing, de minimumstandaard die is opgenomen in van toepassing zijnde sectorplannen. De belangrijkste hiervan staan hieronder (niet limitatief).

- (H)CFK's die aanwezig zijn in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 70 CFK's, HCFK's HFK's en halonen.
- Shredderafval dat vrijkomt bij het be- en verwerken van elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 27 Shredderafval.
- Batterijen en accu's die vrijkomen bij het be- en verwerken van elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 13 Batterijen en accu's.
- Kwikhoudende onderdelen als relais en schakelaars die aanwezig zijn in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 82 Kwikhoudend afval.
- Asbesthoudende materialen die aanwezig zijn in afgedankte elektrische en elektronische apparatuur; sectorplan 37 Asbest en asbesthoudende afvalstoffen.

III In- en uitvoer

Als afgedankte elektrische en elektronische apparatuur als Groene lijst-afvalstof kan worden aangemerkt, is de procedure voor (voorlopige) nuttige toepassing beschreven in [paragraaf 12.3](#) van het beleidskader.

Voor in- en uitvoer voor (voorlopige) verwijdering, en die gevallen waarin voor (voorlopige) nuttige toepassing sprake is van de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming, zijn het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures opgenomen in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader. De uitwerking voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur is:

(Voorlopige) verwijdering

In- en uitvoer voor (voorlopige) verwijdering zijn in beginsel niet toegestaan, omdat op grond van Europese regelgeving de afvalstof gedeeltelijk nuttig toegepast dient te worden.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Uitvoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt. Het toetsingskader hiervoor is [paragraaf 12.6](#) van het beleidskader.

Invoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Algemene aspecten

In het [Besluit beheer elektrische en elektronische apparatuur](#) (hierna: het besluit) is een definitie opgenomen van een elektrisch of elektronisch apparaat. Het betreft apparatuur die een elektrische stroom of elektromagnetisch veld nodig heeft om naar behoren te kunnen werken en een apparaat voor het opwekken, overbrengen en meten van die stromen en velden. Daarnaast dient het apparaat bedoeld te zijn voor gebruik met een spanning van maximaal 1.000 volt bij wisselstroom en 1.500 volt bij gelijkstroom en te vallen onder een van de volgende categorieën van producten:

1. Grote huishoudelijke apparaten
2. Kleine huishoudelijke apparaten
3. IT- en telecommunicatieapparatuur
4. Consumentenapparatuur
5. Verlichtingsapparatuur
6. Elektrisch en elektronisch gereedschap (uitgezonderd grote, niet-verplaatsbare industriële installaties)
7. Speelgoed, apparatuur voor sport en ontspanning
8. Medische hulpmiddelen (met uitzondering van alle geïmplanteerde en geïnfecteerde producten)
9. Meet- en controle-instrumenten
10. Automaten

Een niet-uitputtende lijst van apparaten is voor elke bovengenoemde categorie opgenomen in de bijlage IB van [Richtlijn \(EG\) 2002/96](#).

Omvang afvalstof

De totale productie aan afgedankte elektrische en elektronische apparatuur in Nederland bedraagt ongeveer 100 kton (situatie 2006).

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is het niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

160211; 160212; 160213; 160214; 160215; 160216; 200123; 200135; 200136
--

Een meer uitgebreide toelichting op de relatie tussen Euralcodes en de verschillende onderdelen van het LAP vindt u [hier](#). In de [Regeling integrale tekst Afvalstoffenlijst](#) treft u niet alleen de totale lijst met Euralcodes aan, maar tevens de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. Beide regelingen zijn nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur vindt jaarlijks plaats door verslaglegging van producenten/importeurs in het kader van het besluit aan SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer.

V Overwegingen bij de minimumstandaard

De minimumstandaard voor elektrische en elektronische apparatuur is mede gebaseerd op de Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur (hierna: de regeling). Een producent dient overeenkomstig de regeling zorg te dragen dat van de door hem geproduceerde elektrische en elektronische apparatuur, een bepaald minimumpercentages wordt hergebruikt en nuttig wordt toegepast nadat deze is afgedankt. Voor elke van bovengenoemde categorieën gelden andere percentages voor nuttige toepassing en voor materiaal- of producthergebruik.

Voor apparatuur van categorie 1 en 10 geldt dat ten minste 80 gewichtsprocent nuttig wordt toegepast, waarvan ten minste 75 gewichtsprocentpunt als product of materiaal (van onderdelen, materialen en stoffen) wordt hergebruikt.

Voor apparatuur van categorie 3 en 4 geldt dat ten minste 75 gewichtsprocent nuttig wordt toegepast, waarvan ten minste 65 gewichtsprocentpunt als product of materiaal (van onderdelen, materialen en stoffen) wordt hergebruikt.

Voor apparatuur van categorie 2, 5, 6, 7 en 9 geldt dat ten minste 70 gewichtsprocent nuttig wordt toegepast, waarvan ten minste 50 gewichtsprocentpunt als product of materiaal (van onderdelen, materialen en stoffen) wordt hergebruikt.

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur zijn de in het kader van de [IPPC-richtlijn](#) opgestelde 'BBT-referentiedocumenten (BREFs)' betrokken. Deze documenten zijn in de [Regeling aanwijzing BBT-documenten](#) aangewezen als documenten waarmee rekening gehouden moet worden bij het bepalen van de BBT. Voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur zijn geen als BBT aangemerkte bepalingen gevonden over de wijze waarop deze afvalstof verwerkt moet worden. De IPPC-richtlijn en daarop gebaseerde BREF's hebben dan ook geen gevolgen voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd.

Hoogwaardigheid van verwerking

De minimumstandaard voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur sluit aan bij het streven naar het sluiten van kringlopen en het nuttig toepassen van afvalstoffen op een zo hoogwaardig mogelijke wijze en met zo min mogelijk verlies aan kwaliteit (zie ook het hoofdstuk '[Ketengericht afvalbeleid](#)' van het beleidskader). Verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur volgens de minimumstandaard vermindert het gebruik van primaire grondstoffen, zonder dat bewerkingen van de reststoffen nodig zijn die grote negatieve gevolgen voor het milieu hebben. De minimumstandaard is daarom milieuhygiënisch gezien gewenst.

Relatie tot de praktijk in Nederland

De minimumstandaard sluit aan bij een bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Lidstaten van de Europese Unie moeten overeenkomstig de Richtlijn (EG) 2002/96 (hierna: de richtlijn) ervoor zorg te dragen dat producenten van elektrische en elektronische apparatuur dat wordt afgedankt bij de verwerking, vastgelegde percentages aan hergebruik en nuttige toepassing behalen. De in de richtlijn vastgelegde percentages zijn overgenomen in de regeling en zijn als minimumstandaard geformuleerd in het sectorplan. Aangezien de richtlijn geldt in alle lidstaten van de Europese Unie leidt de minimumstandaard daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omringende landen.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

Relatie tot de minimumstandaard in LAP1

In vergelijking tot LAP1 is de minimumstandaard aangepast. De minimumstandaard in LAP1 is mede gebaseerd op de Leidraad Besluit wit- en bruingoed. Het Besluit beheer wit- en bruingoed en de daarbij behorende leidraad zijn vervallen. De minimumpercentages aan hergebruik en nuttige toepassing in de Leidraad Besluit wit- en bruingoed zijn vervangen door de percentages genoemd in de regeling. Aangezien de te realiseren percentages bedoeld zijn voor de producent van elektrische en elektronische apparatuur en niet op de verwerker van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, zijn de minimumpercentages aan hergebruik en nuttige toepassing niet opgenomen in de minimumstandaard. Wel is de minimumstandaard in LAP2 gericht op nuttige toepassing en daarmee in overeenstemming met de minimumstandaard in LAP1.

De minimumstandaard i.r.t. zeer schadelijke stoffen

Bij vaststelling van de minimumstandaarden in het LAP is het milieu één van de meegewogen aspecten (zie ook het hoofdstuk '[Minimumstandaard](#)' van het beleidskader). Hierbij is in het algemeen een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling van de afvalstof als uitgangspunt

gehanteerd. In een aantal gevallen is in de formulering van de minimumstandaard al expliciet rekening gehouden met het mogelijk voorkomen van schadelijke componenten. Het is echter niet ondenkbaar dat ook in andere gevallen specifieke verontreinigingen in partijen afval voorkomen.

In het hoofdstuk '[Mengen](#)' van het beleidskader is aangegeven dat verspreiding van stoffen die zodanig gevaarlijk zijn dat ze onder geen beding in de stoffenkringloop mogen blijven circuleren moet worden voorkomen. Concreet gaat het om

- persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) uit het Verdrag van Stockholm, geïmplementeerd met [EU-Verordening EG/850/2004](#).
- stoffen waarvan in het kader [Verordening \(EG\) nr. 1907/2006 \(REACH\)](#) is bepaald dat zij voldoen aan de criteria voor stoffen van zeer ernstige zorg, op grond waarvan ze kandidaat zijn voor een totale uitfasering (autorisatie).

Omdat deze zeer schadelijke stoffen niet terug in de kringloop mogen worden gebracht, mogen - op basis van genoemde regelgeving - geen handelingen worden verricht die kunnen leiden tot diffuse verspreiding van deze milieugevaarlijke stoffen. Dit kan betekenen dat verwerkingsvormen die voldoen aan de minimumstandaard in bepaalde gevallen alsnog niet kunnen worden toegestaan. Ook mogen partijen afval waarin deze milieugevaarlijke stoffen voorkomen niet worden gemengd met andere partijen afval, met andere afvalstoffen of met niet-afvalstoffen wanneer dit kan leiden tot diffuse verspreiding van betreffende stoffen.

Omdat de betreffende stoffen in veel soorten afval kunnen voorkomen en de geformuleerde minimumstandaarden in het algemeen zijn gebaseerd op een gemiddelde of gebruikelijke samenstelling, moet per situatie worden beoordeeld of (incidentele) aanwezigheid van deze stoffen te verwachten is. Bij het verlenen van vergunningen voor afvalverwerking wordt daarom van geval tot geval afgewogen of opnemen van specifieke vergunningvoorschriften noodzakelijk is.

VI Beleid en regelgeving

Preventie

Met Richtlijn (EG) 2002/96 (zie onderdeel 'EU-regelgeving') is beoogd om producenten verantwoordelijk te stellen voor het beheer van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en om recht te doen aan het principe 'de vervuiler betaalt'. Daarnaast is geprobeerd om producenten van elektrische en elektronische apparatuur bij het ontwerp en de productie rekening te laten houden met de milieuvriendelijke verwerking van elektrische en elektronische apparatuur zodra de apparatuur wordt afgedankt ('design for recycling').

Daarnaast is Richtlijn (EG) 2005/32 van kracht geworden in 2005. Deze richtlijn beoogt dat producenten (en importeurs) van energieverbruikende producten aantonen dat zij bij de ontwikkeling van deze producten rekening hebben gehouden met milieuaspecten, c.q. dat deze producten voldoen aan nader te bepalen uitvoeringsmaatregelen ('ecodesign'). De verwachting is dat door gebruik van lichtere, duurzame en minder milieubelastende onderdelen het ontstaan van afval wordt verminderd. In tegenstelling tot design for recycling wordt bij ecodesign niet alleen rekening gehouden met de verwerkingsfase van materialen, maar met de gevolgen voor het milieu van het product gedurende de gehele levenscyclus. De verwachting is dat door deze richtlijn producenten bij ontwerp en productie meer rekening zullen houden met het gebruik gedurende de levensfase en hergebruik van het product als het wordt afgedankt.

EU-regelgeving

Richtlijn (EG) 2005/32 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energieverbruikende producten

Deze richtlijn, ook wel [Ecodesign-richtlijn](#), beoogt dat producenten (en importeurs) van energieverbruikende producten aantonen dat zij bij de ontwikkeling van deze producten rekening hebben gehouden met milieuaspecten, of anderszins dat deze producten voldoen aan nader te bepalen uitvoeringsmaatregelen. De verwachting is dat door gebruik van lichtere, duurzame maar minder milieubelastende onderdelen het ontstaan van afval wordt verminderd.

Richtlijn (EG) 2002/95 betreffende beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektr(on)ische apparatuur

Deze richtlijn, ook wel [RoHS-richtlijn](#) genaamd, reguleert het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur. Zo mogen sinds 1 juli 2006 gevaarlijke stoffen

als lood, kwik, cadmium, zeswaardig chroom, polybroombifenylen (PBB's) of polybroomdifenylethers (PBDE's) niet meer in dergelijke apparatuur worden toegepast met een enkele uitzondering daargelaten. De regels zijn opgesteld uit oogpunt van gezondheidsbescherming en de milieuhygiënisch verantwoorde verwerking van apparatuur.

Richtlijn (EG) 2002/96 betreffende afgedankte elektr(on)ische apparatuur

Richtlijn (EG) 2002/96, ook wel aangeduid als [WEEE-richtlijn](#), regelt de invoering van producentenverantwoordelijkheid voor het beheer van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. Dit betekent dat de producenten (daaronder begrepen de importeurs) verantwoordelijk worden voor de inname en verwerking van de door hen op de markt gebrachte apparatuur als deze wordt afgedankt. Hierdoor zullen de kosten van het afvalbeheer worden verdisconteerd in de verkoopprijs en wordt recht gedaan aan het principe 'de vervuiler betaalt'.

Artikel 6, eerste lid, van de richtlijn bepaalt dat de verwerking ten minste bestaat uit het verwijderen van alle vloeistoffen en een selectieve behandeling overeenkomstig bijlage II van de richtlijn. Bijlage II stelt specifieke eisen ten aanzien van de verwerking van een aantal materialen en onderdelen van de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. Dit artikel geeft daarnaast tevens de mogelijkheid om andere verwerkingstechnieken die ten minste hetzelfde beschermingsniveau voor de menselijke gezondheid en het milieu bieden volgens een nader bepaalde procedure kunnen worden aangedragen zodat deze aan bijlage II kunnen worden toegevoegd.

Artikel 6 heeft tot gevolg dat be- en verwerkers na gescheiden inzameling van de afgedankte elektrische en elektronische apparatuur onder meer de onderdelen als PCB-houdende condensatoren, kwikhoudende onderdelen zoals relais en schakelaars, asbestonderdelen, batterijen, uitwendige elektrische kabels, chloorfluorkoolwaterstoffen, koolwaterstoffen, beeldbuizen, LCD-schermen, printplaten groter dan 10 cm², tonercassettes uit het elektr(on)ische apparaat dienen te halen. Bovendien stelt bijlage II eisen ten aanzien van de be- en verwerking van beeldbuizen, aanwezige gassen die de ozonlaag aantasten of een aardopwarmingspotentieel hebben van meer dan 15 GWP (global warming potential) en gasontladingslampen. De vereisten uit bijlage II bleken in meerdere Lidstaten in de praktijk bij be- en verwerkers tot moeilijkheden te leiden. Als gevolg daarvan is door een werkgroep van de Europese Unie, de leidraad bij bijlage II en artikel 6.1 van de Richtlijn (EG) 2002/96 (hierna: [de leidraad](#)) opgesteld voor de behandeling van materialen en onderdelen van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur en is bedoeld voor be- en verwerkers van afgedankte elektrische en elektronische apparaat en vergunningverleners. De leidraad is gerapporteerd aan de technische advies commissie (TAC), een commissie die de Europese Commissie adviseert over onder meer de uitvoering van de richtlijn, en dient als interpretatie van artikel 6, eerste lid, en bijlage II van de richtlijn.

Nationale regelgeving en beleid

Besluit beheer elektrische en elektronische apparatuur

Het [Besluit beheer elektrische en elektronische apparatuur](#) (hierna: het besluit) is een implementatie van Richtlijn (EG) 2002/95. Dit besluit bevat een handelsverbod voor (H)CFK-houdende koel- en vriesapparatuur, ongeacht wanneer de apparatuur is geproduceerd. Dit verbod is een aanvulling op het verbod in [Verordening \(EG\) 2037/2000](#) die de productie en het op de markt brengen van (H)CFK-houdende koel- en vriesapparatuur en handel ervan verbiedt. Het verbod in Verordening (EG) 2037/2000 geldt alleen voor CFK-houdende apparatuur die voor 30 september 2000 en HCFK-houdende apparatuur die voor 31 december 1995 is geproduceerd. Het besluit verplicht tevens de producenten een mededeling in te dienen met betrekking tot hoe de verplichtingen uit het besluit worden uitgevoerd.

Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur

De [Regeling beheer elektrische en elektronische apparatuur](#) (hierna: de regeling) is een implementatie van Richtlijn (EG) 2002/96 en geeft invulling aan het principe van producentenverantwoordelijkheid. De regeling hangt nauw samen met het besluit en geeft een aantal verplichtingen voor producenten van elektrische en elektronische apparatuur. Zo draagt de producent zorg voor het innemen, ophalen en verwerken van afgedankte, door hem geproduceerde elektrische en elektronische apparatuur en moet de afgedankte apparatuur voor bepaalde minimumpercentages worden hergebruikt en nuttig worden toegepast. Verder bevat de regeling een mededelingsformulier waarmee de producent kan aangeven op welke wijze hij zijn verplichtingen van de regelgeving (producentenverantwoordelijkheid) gaat uitvoeren. Een mededeling kan individueel of collectief worden ingediend. De belangrijkste collectieve

uitvoeringsorganisaties zijn de Nederlandse vereniging Verwijdering Metalektro Produkten ([NVMP](#)) en [ICT-Milieu](#).

Het bevoegd gezag verbindt voorschriften aan vergunningen van inrichtingen die afgedankte elektrische en elektronische apparatuur verwerken zodat ten minste de selectieve behandeling van materialen en onderdelen, bedoeld in bijlage II bij Richtlijn (EG) 2002/96, wordt gerealiseerd en waarbij de verwerking ten minste het verwijderen van alle vloeistoffen omvat. De leidraad bij Richtlijn (EG) 2002/96 vormt daarbij een interpretatie van artikel 6, eerste lid en bijlage II van Richtlijn (EG) 2002/96. Het bevoegd gezag verbindt verder voorschriften aan vergunningen van inrichtingen zodat de technische voorschriften over opslag en verwerking van bijlage III bij Richtlijn (EG) 2002/96 worden gerealiseerd.

Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen

De [Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen](#) beoogt een zo hoogwaardig mogelijke verwerking van afvalstoffen te stimuleren door verschillende categorieën van gevaarlijke afvalstoffen te scheiden en gescheiden te houden. Mogelijke onderdelen van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur zijn bijvoorbeeld gasontladingslampen en voorwerpen met een gehalte aan kwik van meer dan 10 mg/kg (bijvoorbeeld relais en schakelaars), en vallen respectievelijk onder categorie 28 en 29 van de Regeling en moeten gescheiden worden gehouden van andere (gevaarlijke) afvalstoffen. Dit geldt ook voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die als aparte categorie (categorie 24) wordt genoemd. Verzoeken op basis van de Regeling om afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, gasontladingslampen en voorwerpen met een gehalte aan kwik van meer dan 10 mg/kg te mogen mengen met elkaar en met andere afvalstoffen worden alleen gehonoreerd wanneer dit de verwerking volgens de minimumstandaard van zowel afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, gasontladingslampen en voorwerpen met een gehalte aan kwik van meer dan 10 mg/kg als van de afvalstof waarmee het wordt gemengd niet frustreert. Hiertoe worden zonnodig voorwaarden aan de toestemming verbonden.

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

In het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) is bepaald dat het storten van afgedankte elektrische en elektronische apparatuur niet is toegestaan (categorie 11).

Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit)

In het [Activiteitenbesluit](#) wordt in Bijlage 1 gesteld dat inrichtingen voor het bewerken of verwerken van afvalstoffen vergunningplichtig zijn. Er wordt echter een aantal uitzonderingen genoemd, waaronder:

- het voor hergebruik geschikt maken van afgedankte consumentenproducten, niet zijnde gevaarlijke afvalstoffen, en van afgedankte elektr(on)ische apparatuur van particuliere huishoudens voor zover de apparatuur niet wordt ontmanteld, deze producten en apparatuur vanuit de inrichting ter beschikking worden gesteld aan particulieren in Nederland en de oppervlakte voor reparatie niet groter is dan 1.000 m². Deze uitzondering is gemaakt voor kringloopwinkels. Kringloopwinkels vallen onder het besluit als het oppervlak voor opslag niet meer dan 6.000 m² bedraagt voor afgedankte consumentenproducten. Het opslaan en bewerken van gevaarlijk afval bij kringloopwinkels leidt voorlopig nog tot vergunningplicht.
- de opslag van maximaal 35 m³ elektrische en elektronische apparatuur, ingenomen in het kader van de oud-voor-nieuw-regeling (bij detailhandel, distributiecentra en postorderbedrijven). Op termijn wordt dit verruimd tot 100 m³.

Mits inrichtingen die onder dergelijke uitzonderingen vallen niet vanwege andere activiteiten vergunningplichtig zijn, zijn deze vormen van afvalopslag respectievelijk be- of verwerking toegestaan binnen de voorwaarden van het Activiteitenbesluit zelf zonder dat een aparte Wm-vergunning vereist is.

VII Achtergronden bij in- en uitvoer

Indeling op basis van Groene en Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Groene en Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage III respectievelijk bijlage IV van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#).

Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur komt voor op zowel de Groene als Oranje lijst van afvalstoffen. Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur die geen gevaarlijke componenten bevat, wordt aangemerkt als Groene lijst-afvalstof. Afgedankte elektrische en

elektronische apparatuur die wel gevaarlijke onderdelen bevat, wordt aangemerkt als Oranje lijst-afvalstof of als niet-ingedeelde afvalstof. Voorbeelden van gevaarlijke componenten zijn (oplaadbare) batterijen, geactiveerd glas, koelmiddelen ((H)CFK's) en elektrolyt condensatoren.

Als een code van de Groene lijst van afvalstoffen van toepassing is, hoeft voor de overbrenging van die afvalstoffen de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming niet te worden gevolgd, mits de afvalstoffen worden overgebracht:

- voor nuttige toepassing, én
- tussen landen die partij zijn bij het OESO-besluit, óf
- naar een niet-OESO-land dat op grond van [Verordening \(EG\) 1418/2007](#) heeft aangegeven deze afvalstoffen te willen ontvangen zonder voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming.

Bij de overbrenging moet wel informatie aanwezig te zijn als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EG) 1013/2006 (een ingevuld formulier uit bijlage VII). De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Als een code van de Oranje lijst van afvalstoffen van toepassing is, of als in Verordening (EG) 1418/2007 voor de overbrenging van afvalstoffen van de Groene lijst is aangegeven dat dit is vereist, moet voor de overbrenging van die afvalstoffen altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Groene en Oranje lijst

Oranje lijst	
Codes op basis van bijlage VIII van het Verdrag van Bazel	A2010
Codes op basis van bijlage II van het Verdrag van Bazel	Y46
Codes op basis van bijlage III van het OESO-besluit	AC150
Groene lijst	
Codes op basis van bijlage IX van het Verdrag van Bazel	B1040
Codes op basis van bijlage II van het OESO-besluit	GC010, GC020

Indeling op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel (Y-code)

Op basis van het Verdrag van Bazel zijn gevaarlijke afvalstoffen in te delen in categorieën van Y-codes. Lidstaten van de Gemeenschap dienen aan de hand van onder meer de Y-codes aan de Europese Commissie te rapporteren hoeveel en welke gevaarlijke afvalstoffen zijn overgebracht. Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van categorieën van Y-codes van bijlage I van het Verdrag van Bazel die op de afvalstoffen van toepassing kunnen zijn..

Indicatief overzicht van Y-codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel

Codes op basis van bijlage I van het Verdrag van Bazel	Y19, Y20, Y22, Y23, Y24, Y25, Y26, Y27, Y29, Y30, Y31
--	---

Vermeld de code van de Groene of Oranje lijst en de Y-code altijd bij kennisgevingen.

VIII Verdere informatie

In het rapport '[Het beeld verhelderd](#)' staan de resultaten van het onderzoek dat is uitgevoerd door de VROM-Inspectie over de naleving van de regels voor de inzameling van elektr(on)ische apparatuur.